

BR WIM VAN RAVELS

geboren te Wouw op 14 augustus 1924

overleden te Eindhoven

op 16 januari 2015

Broeder Wim werd geboren op 14 augustus 1924 in Wouw als zoon van Godefridus Cornelis van Ravels en Wilhelmina Anna Raats. Wim groeide op in een gezin met elf kinderen. Na zijn jeugd te hebben doorgebracht in zijn woonplaats vertrok Wim in september 1939 naar het juvenaat in Dongen. Een jaar later ging hij naar het noviciaat om op 8 december zijn kloosterkleed te ontvangen en tevens zijn kloosternaam te krijgen. Met de naam Emilianus zou hij verder door het leven gaan. Na twee jaar noviciaat legde hij op 8 december 1942 zijn eerste geloften af.

Na zijn noviciaat werd Wim geplaatst in huize Voorburg in Vught. Daar heeft hij 3 jaar gewoond en gewerkt om vervolgens te verhuizen naar Heiloo. Daar behaalde hij zijn diploma ziekenverpleging B.

Vele jaren heeft hij zich ingezet voor de psychisch gestoorde medemens in Heiloo, 's-Hertogenbosch en Vught. Zijn laatste werkplek in de zorg was het verpleegtehuis de Herven in 's-Hertogenbosch. Daar werkte hij op een afdeling met zwaar dementerende mensen.

Br. Wim was niet erg honkvast. In zijn kloosterleven is hij bijna twintig keer verhuisd. Zijn laatste verhuizing was in 2009 toen hij, na 10 jaar Dongen, in Eindhoven ging wonen.

Begin jaren '80 is Wim gaan werken als vrijwilliger bij het Liliane Fonds in Vlijmen. Het Liliane Fonds was toen nog maar pas opgericht. Aanvankelijk wisten wij maar weinig over die periode dat hij daar werkte. Maar dankzij het secretariaat zijn we het een en ander te weten gekomen. Wim was een heel geliefd persoon bij het Liliane Fonds. Door zijn persoonlijkheid en zijn werkzaamheden had hij een spilfunctie. Hij had de gaven om mensen met elkaar te verbinden.

Hij kon met iedereen goed opschieten, ook met diegenen die wat moeilijker in elkaar zaten. Wim had altijd goede zin en zong veel tijdens zijn werkzaamheden.

Die werkzaamheden bestonden uit koffie en thee zetten, zorgen voor de post, het tikken van brieven van correspondenten en het versturen van dankbrieven. Hij heeft het mooie werk van het Liliane Fonds zien groeien.

Het heeft hem goed gedaan dat hij bij het 25-jarig bestaan in 2005 uitgenodigd was. Hij was nog niet vergeten. Dat bleek ook uit de vele bezoeken die hij kreeg van mensen van het Liliane fonds zowel in Dongen als Eindhoven.

Een grote passie van Wim was fietsen.

Bij het Liliane Fonds werd jaarlijks een fietstocht georganiseerd van 35 km. Br. Wim fietste deze tocht ook op zijn racefiets. Niet één, maar twee keer.

Na zijn afscheid in 1999 bleef hij nog veel contact houden met een groepje medewerkers van het begin. Zij kwamen regelmatig bij elkaar en br. Wim kon daar enorm van genieten.

In 1984 ging br. Wim naar Frankrijk om zijn Franse taal beter te leren. Hij kwam in een klooster terecht in Beau Chêne, een plaatsje aan de westkust van Frankrijk. Pater Prior was zeer bezorgd om hem en heeft geprobeerd hem wat Frans bij te brengen. Naast zijn studie Frans moest hij natuurlijk ook meehelpen in de huishouding. Hij moest de gangen onderhouden en zorgen dat de toiletten schoon waren. Hij heeft toen wel eens terug gedacht aan zijn noviciaatstijd in Dongen.

Wel kon hij genieten van de fietstochten die hij in de namiddag kon maken in het heuvelachtig gebied. In februari 1985 schreef hij dat hij wel terug verlangde naar Nederland. Hij werd op 10 maart opgehaald door br. Benedictus en ging wonen op Glorieux in Dongen.

Hij ondernam flinke fietstochten in groepsverband maar ook met goede bekenden. Hij fietste van 's-Hertogenbosch naar zijn familie in Wouw of van Dongen naar Maastricht. Voor hem was dat een peulenschilletje.

In de periode dan hij in Dongen woonde, verzorgde hij ook het kerkhof van de broeders; de plek waar wij hem straks zullen begraven.

De gezondheid van br. Wim ging de laatste jaren achteruit. Hij werd vergeetachtig, liep maar wat rond. Tot het moment dat het niet meer kon. Br. Wim is toen geplaatst op Zonnehoeve, waar hij de laatste maanden liefdevol werd verzorgd.

Op 16 januari van dit jaar is br. Wim gestorven.

Broeder Wim, bedankt voor je inzet in al die jaren dat je lid was van onze congregatie.

Moge God je rust en vrede geven.

Wij zullen nu ter nagedachtenis aan Br Wim een kaars aansteken.

In liefde heb je het leven gekregen, br Wim.

Je hebt het leven liefgehad.

Liefde heeft je gedragen en beziel.

Je hebt je prijsgegeven aan de aan jouw toevertrouwde medemens.

De liefde heeft jou aangestoken en is onuitwisbaar.

Je hebt blijde dagen gekend br Wim.

Je was een gelukkig mens.

De vreugde die jij deelde met je medebroeders, familie en vrienden.

Die vreugde heeft iets moois van je gemaakt.

Br Wim, je hebt je talenten gebruikt.

Jij hebt je ingezet met wat je had,

zonder aarzeling, zonder omzien.

Je hebt alles gedaan wat in jouw vermogen lag.

Als teken van dankbaarheid aan jou, br Wim,

ontsteken wij nu het licht.

Ik wens u allen een goede viering toe waarin pastor Kuijpers zal voorgaan.

Br. Jan Klein Overmeen